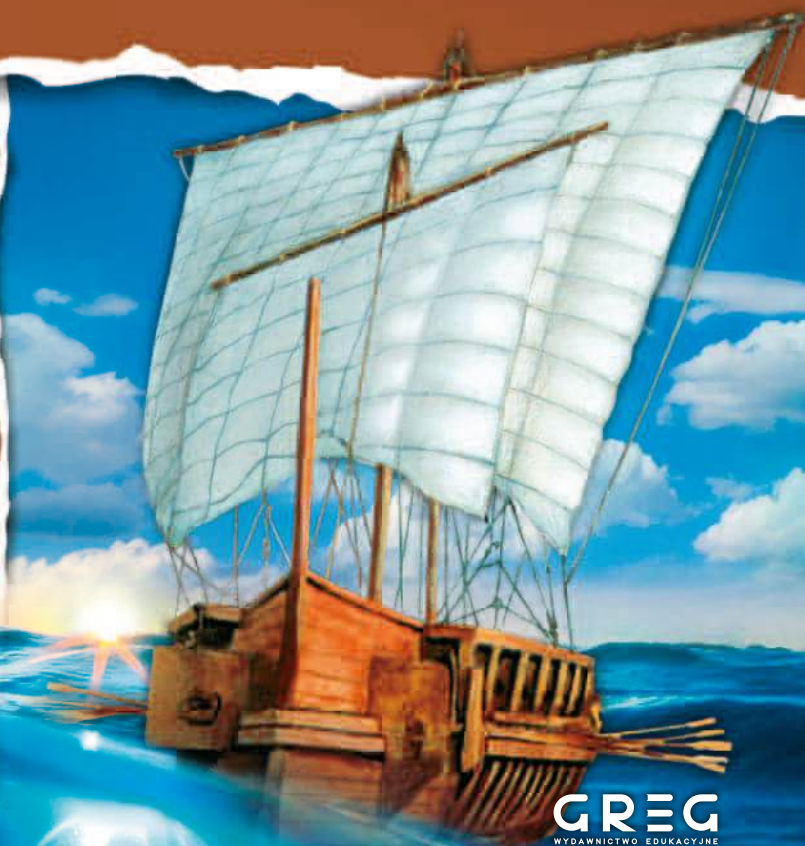

polecane przez
egzaminatorów

pewniak
na teście

Homer

Odyseja

GREG
WYDAWNICTWO EDUKACYJNE

Autor:
Homer

Tytuł:
Odyseja

Przełożył:
Lucjan Siemiński

Autorki opracowania:
Anna Popławska
Ewa Tondera

Korekta:
Agnieszka Nawrot
Konrad Stanilewicz
Agnieszka Woźny
Maria Zagnińska

Projekt okładki:
BROS, Aleksandra Zimoch

Ilustracje:
Jacek Siudak

Ilustracje na okładce:
Willyam Bradberry/Shutterstock.com
Ivan Dubenko/Shutterstock.com

ISBN 978-83-7327-285-9

Wydanie IV zaktualizowane

Copyright by Wydawnictwo GREG®

2025

Wydawnictwo GREG®
31-979 Kraków, ul. Klasztorna 2B
tel. 12 680 15 50
www.greg.pl

Księgarnia internetowa: www.greg.pl

Znak firmowy GREG®
zastrzeżony w Urzędzie Patentowym RP.

Wszystkie prawa zastrzeżone.

Żadna część niniejszej publikacji nie może być reprodukowana
lub przedrukowana bez pisemnej zgody Wydawnictwa GREG®.

Skład i łamanie:
BROS, Pracownia Słowa

Księga I

Zgromadzenie bogów. Rady Ateny dla Telemacha

Muzo!¹ Męża wyśpiewaj, co święty gród Troi
Zburzywszy, długo błędził i w tułaczce swojej
Siła różnych miast widział, poznał tyłu ludów
Zwyczaj, a co przygód doświadczył i trudów!

- [5] A co strapięń na morzach, gdy przyszło za siebie
Lub za swe towarzysze stawić się w potrzebie,
By im powrót zapewnić! Nad siły on robił,
Lecz druhów nie ocalił: każdy z nich się dobił
Sam, głupstwem własnym. Czemuż poświęcone stada
- [10] Heliosowi² pojadła niesforna gromada?
Za karę bóg też nie dał cieszyć się powrotem.
Jak było? Powiedz, córo Diosa, coś o tem!
Wszyscy inni, uszedłszy srogiego pogromu,
Krwawych burz i bitw morskich, wrócili do domu;
- [15] Jego tylko, serdecznie do swoich, do żony
Tęskniącego, trzymała w skale wydrażonej
Nimfa Kalypso, z bogiń najcudniejsza kształtem,
Pragnąca go małżonkiem przy sobie mieć gwałtem.
A nawet kiedy nastał w czasów kołowrocie
- [20] Ów rok, iż z woli bogów o prędkim powrocie
Do Itaki mógł myśleć, to jeszcze i wtedy
Nie ujrzał swoich, końca nie widział swej biedy.
Zgoła wszystkim niebianom żal było tułacza;
Posejdon³ sam mu tylko mściwy nie przebacza
- [25] I wciąż, póki nie wrócił do dom, ścigał w tropy.
Szczęściem bóg ten był odszedł aż na Etyjopy
Zamieszkujące ziemi rubieże ostatnie,
A rozpadłe w dwóch ludów połowice bratnie:
Z tych jedni wschód, a zachód drudzy zamieszkali;

Inwokacja –
uroczysty zwrot
do Kaliope
(muza poezji)

¹ Muzo – prawdopodobnie chodzi o Kaliope, muzę poezji wysokiej.

² Helios – mit. bóg słońca.

³ Posejdon – grecki bóg mórz i oceanów.

Zobaczym, ile w miechu ma srebra i złota. —

Tak prawili, i zgubna zwyciężyła rada:

- [50] Skoro miech rozwiązali, srogi wicher wypada,
Rwie okręty, zapędza precz na pełne morze,
Daleko od ojczyzny. Wtem oczy otworzę,
Cucę się i niezłomny sercem myślę sobie,
Czy mam skoczyć z okrętu, zginać w mokrym grobie,
- [55] Czy cios ten znieść spokojnie i żyć? Więc zważywszy,
Zniosłem go — i na pokład padłem twarz zakrywszy,
A tak orkanem gnane wróciły okręta
Znów do Ajolii. Nuż w płacz moje niebożęta!
Wysiedliśmy na brzegi i wody nabrano,
- [60] Potem tuż przy okrętach obiad zgotowano,
A gdy strawą, napitkiem duch się w nas rozbudzi,
Wziąwszy z sobą keryksa i jednego z ludzi,
Ruszyłem wprost do zamku. Tam widzę Ajola,
Jak siedzi przy biesiadzie i jak go okola
- [65] Grono dzieci i żona. Więc w zamkowe progi
Sunę i w progu siadam. Oni pełni trwogi
Pytają: — Co tu robisz? Jakież cię demony
Trapią? Wszak przez nas hojnie byłeś opatrzony
Na podróż, byś do swojej mógł wrócić rodziny! —
- [70] Tak prawią, a ja na to: — Nie z mojej to winy,
Lecz z druhów, jam był usnął, oni mię zgubili!
W was nadzieja — ratujcie, przyjaciele mili! —
Myślałem, że ich ujmę przez pochlebne słowo,
Lecz milczeli; li Ajol zgromił mię surowo:
- [75] — Precz stąd, precz mi z tej wyspy, poczwaro obrzydła!
Nie godzi się ugaszczać ni brać pod me skrzydła
Takiego, co ścigany zemstą wielkich bogów!
Tyś ich gniewem obciążon: wynoś się z mych progów! —
Rzekł i wzdychającego precz wypędził z domu.
- [80] Co zrobić? Płyniem dalej, smętni, pełni sromu.
Wioślarzom dłoń opada, serce im omdlewa,
Widzą błąd swój, pomocy nikt się nie spodziewa.
Sześć dni i tyleż nocy tłuczem się po wodzie,
W siódmym przy lajstrygońskim stanęliśmy grodzie
- [85] Lamos, gdzie krzykiem pastuch pastucha ostrzega,
Że wraca lub że z trzodą na paszę wybiega.
Tutaj, kto by spać nie mógł, brałby dwie nagrody,
Raz jako pastuch bydła, znów jak pastuch trzody;
Bowiemienne i nocne blisko leżą pasze.

Przygody
Odyseusza –
towarzysze
podróży rozwią-
zują worek
z wichrami

Przygody
Odyseusza –
gród Lamos,
Lajstrygonowie
– ludożercy

- [90] Znalazły tam wyborną przystań nawy nasze:
Skał niebotycznych ściana przystań tę zamyka
I tylko wąskim wnijsciem okręt się przemyka,
Gdzie dwie skały ogromne z dwóch stron w morze wbiegły.
Tam zawinęły nawy i przystań zaległy,
- [95] Jedna tuż obok drugiej linami do łądu
Przywiązane: gdyż nigdy nie bywa tam prądu
Fal wielkich albo małych, wody gładko stoją.
Jam tylko do przystani nie wszedł z nawą moją
I zewnątrz ją upiąłem cumą do opoki.
- [100] Potem wdarłem się na wierzch skały, skąd szeroki
Widok był – lecz pustynia przede mną tak dzika,
Że nie ma ani śladu bydła lub rolnika;
Widać tylko, jak z ziemi dym słupem się wije.
Więc wysłałem na zwiady spytać, kto tam żyje?
- [105] Jacy ludzie, jedzący chleb z ziarna bożego?
Dwóch wybrałem, keryksa dodałem trzeciego.
Ci poszli i trafili na drogę, po której
Wozy z drzewem spuszczano w miasto z wielkiej góry.
Pod miastem dziewczę oni napotkali młode,
- [110] Córę lajstrygońskiego Antifa, jak wodę
Schodziła brać w Artakii szemrzącej krynicy;
Bowiem stąd biorą wodę mieszkańcy stolicy.
Zbliżywszy się więc do niej, witali pytaniem:
Kto tu król i pod czym ten lud panowaniem?
- [115] Ona im dwór ojcowski wskazała w oddali.
Tam wszedłszy, w onym domu kobietę zastali
Ogromną jak grzbiet góry – strach padł na nich błady.
Ta, gdy małżonka swego wywołała z rady,
Przyszedł Antif; ci wietrzą, jaki los ich czeka,
- [120] Gdyż porwał i od razu zjadł jednego człeka,
Dwaj zaś drudzy uciekli co żywo na nawy.
Antif w mieście narobił zaraz strasznej wrzawy;
Na ten ryk Lajstrygony kupami wielkimi
Wypadli; to nie ludzie, lecz prawie olbrzymi.
- [125] Ci lecą z brzegu staczać skał srogie kawały
Na dół, kędy okręty nasze w porcie stały;
I straszny na okrętach zrobił się tam zamęt,
Naw gruchotanie, mężów konających lament.
Wróg ich ciała ponizał jak ryby na tyki,
- [130] By pożreć. – A jam podczas tej zabijatyki
Skoczył i miecz od boku wyrwawszy szeroki,

Wtem rzekła doń Zeusowa córca z okiem sowim:
 »Arkejsjado! Nad wszystkich miłszyś mi, to-ć powiem,
 Pomódl się do Ateny, ślubem błagaj boga
 I oszczep długocienny ciśń szparko we wroga!«

[425] Rzekłszy, pierś jego męstwem zagrzała do bitwy;
 A Laertes, do bogów posławszy modlitwy,
 Wstrząśł oszczep, i wyrzucił przed siebie oszczepem.

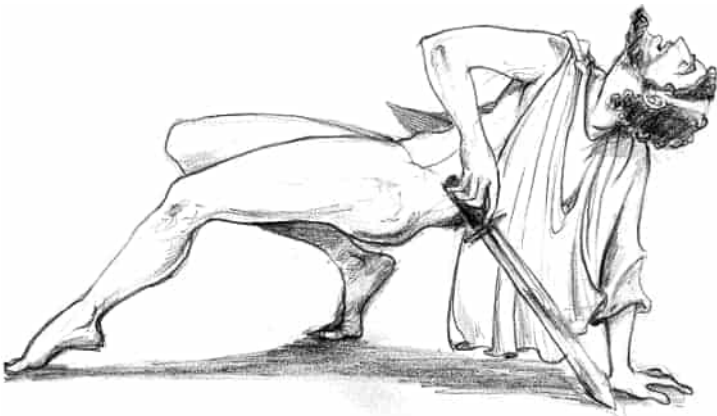
Grot się spotkał z przyłbicy spiżowym czerepem
 Na skroni Eujeptesa, na wskroś ją przewiercił,
 [430] I wódz padł z chrzęstem zbroi: Laert go uśmiercił.
 Więc Odys z synem wpadli w nieprzyjaciół roty,
 Siekli mieczem i bodli dwusiecznymi groty,
 I jak raz by wycięli wszystkich co do nogi,
 Gdyby nagle nie zagrzmiał nad nimi głos srogi

[435] I nie powstrzymał strony. Był to głos Pallady,
 Córy Egidodzierzcy: »Dosyć już tej zwady!
 Przestańcie, Itkanie, we krwi własnej brodzić!
 Rozchodź się do domu! Natychmiast rozchodź!«

Na ten głos potruchleli wszyscy zbrojni męże,
 [440] Oślupiałym wypadły z garści ich oręża,
 Wytrącane na ziemię głosu tego siłą.
 Ku miastom tłum się rzucił, pierzchało co żyło;
 A Odys strasznym rykiem na tłum uchodzący
 Nacierał, ni to orzeł w chmurach szybujący.

[445] Wtem ze szczytu Olimpu, z Kroniona prawicy
 Padł piorun przed stopami Ateny Dziewicy,
 A ona wnet Odysa wsparła dobrą radą:
 »Bystroglowy Odysie, zacny Laertiado!
 Wstrzymaj się i zaniechaj bratobójczej wojny!

**Atena – wprowadzenie zgody
 wśród mieszkańców Itaki**

KRÓTKIE STRESZCZENIE

Utwór rozpoczyna się od rozmowy Zeusa i jego córki Ateny – bogini mądrości, którzy zlitowali się nad więzionym przez nimfę Kalipso Odyseuszem, postanawiając udzielić mu pomocy. Atena przybiera postać Mentesa, tafijskiego księcia i udaje na Itakę, rodzinną wyspę Odyseusza, by namówić jego syna, Telemacha, do podjęcia poszukiwań ojca. Przekonany przez Atenę Telemach udaje się w podróż do Nestora, a następnie do Menelaosa, towarzyszy tytułowego bohatera spod Troi. Tymczasem na Itace zalotnicy ubiegający się o rękę żony Odyseusza, Penelopy, planują zasadzkę na Telemacha, dowiedziawszy się o jego misji ratunkowej.

Wysłany przez Zeusa Hermes pojawia się na wyspie Kalipso. Przekazuje nimfie rozkaz – ma ona niezwłocznie wypuścić Odyseusza. Kalipso niechętnie wypełnia polecenie, a uwolniony bohater buduje tratwę i odplywa. Po siedemnastu dniach i przeżyciu ciężkiej burzy rozpetanej przez Posejdona, zostaje wyrzucony na wyspę Feaków. Rankiem nad brzeg morza przybywa królowna Nauzykaa. Odys prosi ją o pomoc. Nauzykaa daje bohaterowi ubranie i zaprasza do pałacu swego ojca, króla Feaków, Alkinoosa. Doprowadzony do Alkinoosa Odys nie ujawnia swojej tożsamości. Zostaje przyjęty bardzo serdecznie, opowiada o swoich przygodach. Król, wciąż nie widząc, z kim ma do czynienia, oferuje gościowi statek, którym ten może powrócić do domu.

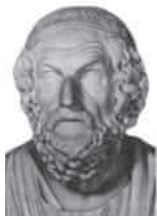
Podczas pobytu u Feaków bohater spod Troi ogląda również sportowe igrzyska, w czasie których imponuje wszystkim swoim rzutem dyskiem. Wkrótce potem ujawnia swoją tożsamość, wzruszony pieśnią śpiewaka o starciach Odyseusza z Achillesem. Gdy gospodarze już wiedzą, że goszczą króla Itaki, ten mówi o swoich losach – opisuje siedmioletnią niewolę u Kalipso czy pobyt w grodzie Kikonów, który napadł wraz ze swoimi towarzyszami, za co spotkała ich kara. Zostali zaatakowani przez tudyłców o świecie, co skończyło się starciem i śmiercią wielu żołnierzy Odyseusza.

Rozprawia również o ziemi Lotofagów i krainie Cyklopów, gdzie wraz z dwunastoma towarzyszami wyprawił się do pieczary okrutnego, jednookiego Polifema, prosząc go o gościnę. Ten jednak odmówił i zjadł kilku towarzyszy króla Itaki. Reszcie udało się uciec tylko dzięki podstępemu oślepieniu Cyklopa – gdy zasnął pijany, bohaterowie wypalili mu oko. Dzięki temu mogli się ukryć pod brzuchami owiec znajdujących się w pieczarze. Odyseusz przez długi czas nie przedstawia się Polifemowi (twierdząc, że nazywa się Nikt), dopiero odpływając wyjawia mu swoje imię, wykrzykując je z pokładu statku. Cyklop przeklina więc Odyseusza i prosi o pomoc swojego ojca, boga mórz – Posejdona. Odtąd bóg robi wszystko, by utrudnić żeglarzom powrót. Gdy Odyseusz kończy opowieść o Polifemie, przechodzi dalej – wspomina o pobycie u Eola, władcy wiatru, spotkaniu z ludożercami Lajstrygonami i dopłynięciu do czarodziejki Kirke, która zamieniła jego towarzyszy w świnie. W kraju Kimmeryjczyków król Itaki przywołał zjawę wróżbity Tejrejasza², by poznać przyszłość. Napotkał jeszcze Syreny oraz Scyllę i Charybdę. Do kraju Feaków dotarł bez statków i załogi.

² postać ta, jeszcze za życia, występuje w tragediach Sofoklesa – *Królu Edypie* i *Antygonie*.

PEŁNE OPRACOWANIE

BIOGRAFIA HOMERA

Homer jest uważany za najstarszego znanego z imienia poetę. Nie zachowały się żadne wiarygodne wiadomości o jego biografii. Tradycja głosi, że był ślepy wędrownym śpiewakiem-recytatorem (**aojda**). Trudno ustalić zarówno czas życia poety i powstania jego dzieł, jak i miejsce urodzenia. Na podstawie analiz świadectw literackich i archeologicznych stwierdzono, że żył najprawdopodobniej w VIII lub na przełomie IX/VIII w. p.n.e. Najwcześniejsze wzmianki o Homerze, pochodzące z VI w. p.n.e., zawierają informację, że pochodził z wyspy **Chios**. Język – dialekt joński, którym napisane są eposy – wskazuje natomiast na pochodzenie autora z Azji Mniejszej, może ze **Smyrny**, ale nie jest to pewne. Wiadomo, że w sporze o miejsce urodzenia Homera brało udział siedem miast greckich: Argos, Ateny, Chios, Itaka, Kolofon, Pylos, Smyrna. Z czasów rzymskich zachowało się siedem życiorysów poety. Mają one jednak charakter na pół legendarny i można się z nich dowiedzieć np. że Homer pierwotnie nazywał się Melesigenes i był synem boga płynącej w pobliżu Smyrny rzeki Meles i nimfy Kreteis. Informacje te świadczą o randze Homera w świecie greckim, gdzie zawsze wybitnym ludziom przypisywano boskie lub półboskie pochodzenie.

Również o twórczości Homera niewiele wiadomo. *Iliada* została napisana w VIII w. p.n.e., *Odyseja* także w VIII w. p.n.e. lub na początku VII w. p.n.e. Uczni uważają, że na pewno powstała później niż *Iliada*, być może była dziełem starości Homera. Jeden z greckich teoretyków literatury stwierdził, że *Odyseję* można porównać do zachodzącego słońca, które zachowuje swą wielkość, chociaż nie ma tej samej siły, co w dzień.

GENEZA UTWORU

Stworzone przez Homera dzieła ukazują barwny świat kultury mykeńskiej, która istniała na terenach dzisiejszej Grecji od 1700 do 1200 r. p.n.e.

Wydarzenia przedstawione w *Iliadzie* i *Odysei* rozegrały się w XII w. p.n.e. Wykopaliska archeologiczne coraz bardziej potwierdzają istnienie tej kultury i zgodność przekazu homeryckiego z historią. Wojna trojańska była ostatnim wielkim wydarzeniem w dziejach Achajów. Potem nastąpiły wieki klęsk, kryzysu, upadku kultury. **Lata świetności utrwalono w mitach i legendach**, które prawdopodobnie narodziły się w niedługim czasie po wydarzeniach, które opiewały. Przez cztery wieki,

Pieśń XXII

1. Zaatakowanie zaskoczonych zalotników przez Odysa, Telemacha i pomagających im pasterzy.
2. Rzeź zalotników.
3. Powieszenie niewiernych służących.

Pieśń XXIII

1. Radosna wieść dla Penelopy zaniesiona przez Eurykleję.
2. Nieufność Penelopy, sprawdzian dla Odysusza – pytanie o małżeńską tajemnicę.
3. Rozpoznanie i serdeczne przywitanie małżonków.
4. Noc przedłużona przez Atenę.
5. Poranna rozmowa z Laertesem.

Pieśń XXIV

1. Opowieść przybyłych do Hadesu dusz pomordowanych o wydarzeniach na Itace.
2. Scena rozpoznania Odysa przez ojca.
3. Zebranie na agorze⁴ ludu buntowanego przez rodziny pomordowanych.
4. Położenie przez Atenę kresu rozpoczynającej się walce.

STRESZCZENIE SZCZEGÓŁOWE

I. Zgromadzenie bogów. Rady Ateny dla Telemacha

Akcja rozpoczyna się od narady bogów, którzy, za namową Ateny i Zeusa, zlitowali się nad więzionym przez nimfę Kalipso Odysusem i postanowili mu pomóc, wysyłając Hermesa z poleceniem uwolnienia bohatera. Bogini Atena tymczasem udaje się na Itakę do Telemacha, syna Odysusza, by skłonić go do podjęcia poszukiwań ojca. Telemach nie poznaje bogini, ale przyjmuje ją bardzo serdecznie i opowiada o zalotnikach okupujących dom i niezdecydowanej matce, która opóźnia swoją decyzję o odesłaniu starających się o jej rękę lub ponownym zamażpójściu. Atena udziela Telemachowi wielu rad i nakłania go, aby wyruszył na poszukiwania ojca. Po rozmowie z Ateną Telemach zmienia swoją postawę. Zapowiada zwołanie zgromadzenia ludowego i wypędzenie zalotników. Stanowczo sprzeciwia się matce, która nie chce słuchać smutnych pieśni Femiosa.

II. Zgromadzenie mieszkańców Itaki. Wjazd Telemacha

Telemach zwołuje zgromadzenie ludowe, skarży się na zuchwałość zalotników, starających się o rękę jego matki, Penelopy, którzy, czekając, aż podejmie ona decyzję, rujną mu dobytek. Antinoj twierdzi, że zalotnicy nie są niczemu winni. To Penelopa oszukuje, twierdząc, że ślub się nie odbędzie, dopóki ona nie skończy szaty tkanej dla Laertesza. Przez trzy lata tkła szatę, którą pruć w nocy i zaczynała swoją pracę od początku. Tajemnica wydała się, gdy zdradziła ją jedna z pokojówek. Antinoj domaga się od Telemacha wypędzenia matki. Telemach sprzeciwia się. Prosi o statek, by mógł wyruszyć po wieści o ojcu. Popiera go Mentor, ale obrady kończą się niczym.

⁴ Agora – rynek miejski w miastach starożytnej Grecji.

CHARAKTERYSTYKA GŁÓWNEGO BOHATERA – ODYSEUSZ

<p>Przedstawienie postaci</p>	<p>Odyseusz, Odys, gr. Odysseus, łac. Ulixes, Ulisses; główny bohater <i>Odysei</i> Homera, król Itaki, syn Laertes, mąż Penelopy, ojciec Telemacha.</p> <p>Ukazany przede wszystkim poprzez wydarzenia, w których uczestniczy.</p>
<p>Wygląd zewnętrzny</p>	<p>Wygląd Odyseusza zmienia się w zależności od sytuacji, w jakiej znajduje się bohater.</p> <ul style="list-style-type: none"> • spotkanie z Nauzyką – nagi (zasłania się liściastą gałęzią), uwalany morskim błotem; • po powrocie do Itaki, po dotknięciu różdżką przez Atenę – postać zgięta we dwoje, wychudły, skóra obwisnięta jak u starca, zamglony wzrok; ubrany w brudną, dziurawą szatę, na wierzch bogini zarzuciła mu bezwłosą skórę jelenia; • Atena mówi o jego <i>pięknych członkach</i>, jasnych włosach skręconych w pierścionki, iskrzącym wzroku. Jest wysoki, dobrze zbudowany, barczysty. Piękny bez miary, podoba się kobietom. Mimo upływu lat, dzięki pomocy i opiece Ateny, jest ciągle młody. Na nodze ma bliźnę, po której rozpoznaje go stara służąca (pozostałość po ranie zadanej kiedyś przez dziką).
<p>Cechy charakteru</p>	<p>Na plan pierwszy spośród jego cech wysuwa się przezorność i nieufność. Nie ufa nawet pomagającej mu Atenie. Jest odważny i nieustraszony, nie cofa się przed niebezpieczeństwem. Niezwykła przytomność umysłu, spryt, przebiegłość i chytrych pozwalają mu dać sobie radę w każdej sytuacji i wydobyć się z każdej opresji (przebranie się za owce w jaskini Polifema, przedstawienie się jako Nikt, by nie dało się go odnaleźć). Odyseusz odznacza się też nieokiełznaną żądzą poznania świata i wytrwałością – uparcie dąży do wyznaczonego celu mimo licznych przeciwności losu.</p> <p>Pozostaje niewzruszony, nie daje się zwieść syreniemu śpiewowi, odrzuca miłość Kalipso. Czasami oszukuje, lubi złoto, bywa też pyszny.</p>
<p>Cechy usposobienia</p>	<p>Odyseusz jest podejrzliwy, ostrożny, wszędzie wietrzy podstęp; mimo podejrzliwości nie stroni jednak od ludzi, szuka z nimi kontaktu, zwraca się o pomoc i sam pomaga, jest otwarty. Jest świątecznym wodzem i wspaniałym towarzyszem.</p>

INDEKS KOMENTARZY DO TEKSTU

BOHATEROWIE**Odyseusz**

- buduje tratwę – str. 62
- miłość do żony – str. 61
- opowieść o pobycie u nimfy Kalipso i dotarciu na Scherię – str. 83
- plan postępowania – str. 200
- pod postacią starca rozmawia z Penelopą – str. 232
- pod postacią starca wraca do domu – str. 210
- pojedynek z Irosem – str. 222
- przemiana w starca – str. 166
- przybranie prawdziwej postaci – str. 198
- pycha: ujawnienie Polifemowi swego imienia – powód gniewu Posejdon – str. 112
- rozmowa z duchem Achillesa – str. 140
- rozmowa z duchem Heraklesa – str. 143
- rozmowa z duchem matki – str. 133
- spotkanie z Nauzyką – str. 72
- spotkanie z ojcem – str. 291
- spryt, przebiegłość – str. 30
- strzał z łuku – str. 264
- tęsknota – str. 157
- tęsknota za ojczyzną i bliskimi – str. 7, 60
- ujawnia swoje imię Feakom – str. 100
- walka z zalotnikami – str. 265
- zdradza tajemnicę wiadomą tylko jemu i Penelopie – str. 282
- żeglowanie na wyspę Feaków – str. 63

Telemach

- honor, buta, duma, mądrość – str. 15
- miłość i szacunek do matki – str. 20
- opowiada Odysowi o sytuacji na Itace – str. 197
- powitanie z matką – str. 207
- powrót na Itakę – str. 187, 192
- rozpoznanie ojca – str. 199
- skargi na zalotników – str. 9
- spryt, mądrość, rozwaga – str. 251

Eurykleja

- piastunka Odyseusza i Telemacha – str. 16
- rozpoznanie Odyseusza po bliźnie – str. 241

SPIS TREŚCI

Pewniak
na teście

← to będzie na teście

Odyseja

Księga I	5
Księga II	17
Księga III	27
Księga IV	38
Księga V	56
Księga VI	68
Księga VII	77
Księga VIII	86
Księga IX	100
Księga X	114
Księga XI	129
Księga XII	144
Księga XIII	156
Księga XIV	167
Księga XV	181
Księga XVI	194
Księga XVII	206
Księga XVIII	220
Księga XIX	230
Księga XX	244
Księga XXI	254
Księga XXII	265
Pieśń XXIII	277
Księga XXIV	285

Krótkie opracowanie

Krótko o utworze	298
Krótkie streszczenie	299
Motywy	300
Nawiązania	301

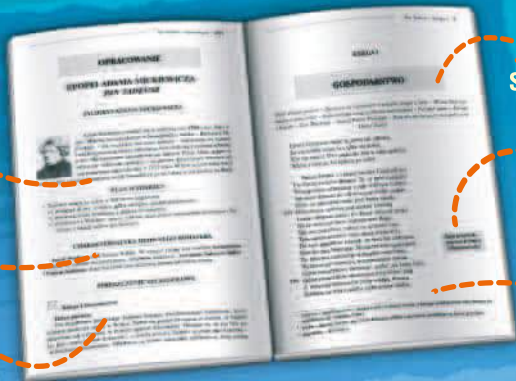
Pełne opracowanie

Biografia Homera	302
Geneza utworu	302
Okoliczności powstania utworu	303
Wyjaśnienie tytułu utworu	303
Czas i miejsce akcji	303
Bohaterowie utworu	304
Plan wydarzeń	306
Streszczenie szczegółowe	309
Charakterystyka głównego bohatera – Odyseusz	314
Charakterystyka pozostałych postaci	314
Problematyka utworu	316
Baśniowość <i>Odysei</i>	317
Bogowie w <i>Odysei</i>	318
Gatunek utworu – epos (epopeja)	318
Budowa utworu	319
Indeks komentarzy do tekstu	321

Pewniak
na teście

← to będzie na teście

opracowanie
charakterystyka
problematyka

streszczenie

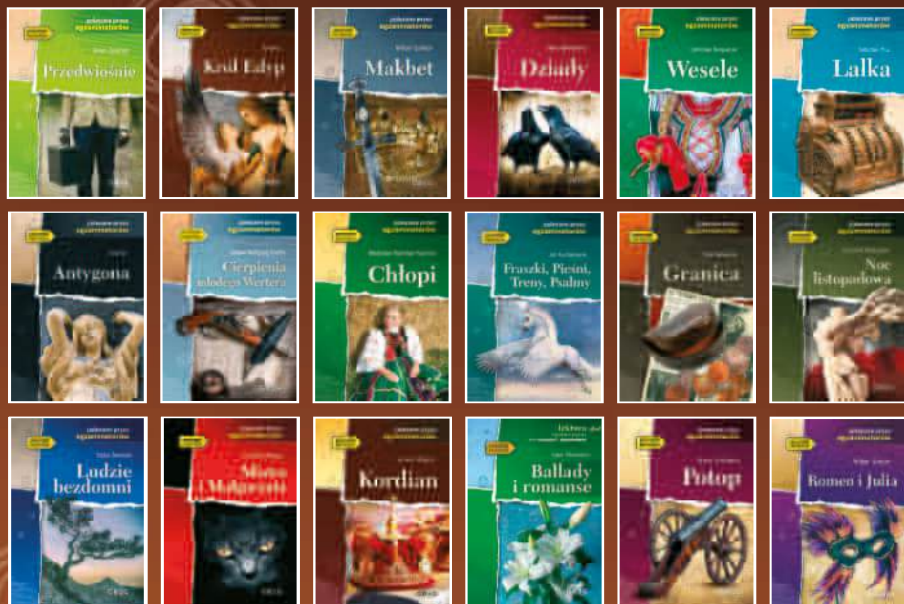
ważny cytat

pewniak
ucz się tego, o co zapytają!

Pewniak
na teście

lektury Grega. Zaufaj sprawdzonej marce!

Najnowsze wydania zawierają **odpowiedzi na pytania z podręczników i testów.**

Pełnej oferty szukaj w najlepszych księgarniach.

ISBN 978-83-7327-285-9

9 788373 272859 >

GREG
WYDAWNICTWO

Wydawnictwo GREG
ul. Klasztorna 2B ■ 31-979 Kraków
www.greg.pl